

[Kirkeministeren]

Konfirmation er en frivillig kirkelig handling til bekræftelse af dåben, og der knytter sig hverken borgerlige eller kirkelige retsvirkninger til konfirmationen bortset fra, at konfirmerede børn straks bliver berettigede til at deltage i nadveren på lige fod med voksne, jfr. August Roesen, Dansk Kirkeret, 2. udg., side 78. Der ses således ikke at være offentligretlige eller privatretlige forhold, der kan antages at gøre en videregivelse af oplysninger om en konfirmations foretagelse påkrævet.

Oplysning om konfirmationens foretagelse indføres i kirkebøgerne, jfr. Roesen, a.st., side 119. Kirkebøgerne er ikke offentligt tilgængelige, jfr. Roesen, a.st., side 130, og Eilshou Holm, Offentlighedsloven, 1970, side 42.

Oplysninger om en persons religiøse forhold, herunder om den pågældende er konfirmeret, må efter justitsministeriets opfattelse som udgangspunkt antages at være af rent personlig karakter og derfor omfattet af straffelovens bestemmelse i § 264 b.

Konfirmation foregår normalt i kirken på en nærmere bestemt søndag i menighedens overværelse ved den almindelige gudstjeneste, jfr. § 5, stk. 1, og § 6, stk. 1, i anordning nr. 279 af 9. juli 1968 om konfirmation. Under konfirmationshandlingen nævnes den enkelte konfirmands navn, jfr. anordningens § 6. Ekstraordinær konfirmation kan holdes, når en konfirmand på grund af sygdom eller af anden tvingende årsag er forhindret i at deltage i den almindelige konfirmation. Konfirmation bør også i sådant tilfælde finde sted under den ordinære gudstjeneste, medmindre biskoppens tilladelse til undtagelse herfra foreligger, jfr. anordningens § 5, stk. 3. Kirkeministeriet har over for justitsministeriet oplyst, at konfirmation kun i ganske særlige tilfælde kan foregå uden menighedens overværelse. Dåb og altergang samt kirkelige handlinger i øvrigt skal normalt foretages i kirken, jfr. anordning nr. 198 af 18. juni 1953 om adgang til i visse tilfælde at afholde dåb og altergang m.v. andetsteds end i kirken. Vedkommende biskop kan dog meddele tilladelse til, at denne regel fraviges. Det gælder f.eks. når kirken midlertidigt er lukket på grund af istandsættelse.

Når en konfirmation således foretages under en offentligt tilgængelig kirkelig handling, hvorunder de enkelte deltageres navne

bliver nævnt, må det give anledning til betydelig tvivl, om en videregivelse af oplysninger om konfirmationens foretagelse også herefter vil være omfattet af straffelovens regler om tavshedspligt. Da en oplysning om, at en person er konfirmeret, som følge af selve konfirmationshandlingens karakter bliver offentligt tilgængelig, finder justitsministeriet, at en videregivelse af oplysninger herom i tilknytning til selve foretagelsen af den kirkelige handling ikke normalt vil have karakter af en strafbar krænkelse af straffelovens § 264 b.

Justitsministeriet har også i den forbindelse tillagt det betydning, at det kirkelige liv i et sogn i et vist omfang bygger på et fællesskab mellem sognets medlemmer, der udgør menigheden, og det synes at være et naturligt element i dette fællesskab, at menighedens medlemmer kan gøre sig bekendt med, hvem der deltager i kirkelige handlinger af denne karakter.

Efter justitsministeriets opfattelse vil dette næppe være tilfældet, når der f.eks. er gået længere tid efter handlingens foretagelse, eller der foreligger andre forhold, der vil gøre det betænkeligt, at oplysningen kommer til offentlighedens kendskab.

5. Efter offentlighedslovens § 2, stk. 1, nr. 1, omfatter adgangen til at få oplysninger efter offentlighedsloven ikke dokumenter, der indeholder oplysning om enkeltpersoners personlige og økonomiske forhold. Der er således ikke efter offentlighedsloven adgang til at kræve aktindsigt i en eventuel sag vedrørende konfirmationen. Selv om videregivelse af oplysninger om, hvem der er konfirmeret, som nævnt efter justitsministeriets opfattelse næppe i almindelighed vil være uberettiget i forbindelse med handlingens foretagelse, kan der være grund til at fremhæve, at der således ikke består en pligt til at videregive oplysninger af den pågældende karakter til offentligheden.

Ad spm. nr. S 1218

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende foran, sp. 11.479, var sålydende:

Til indenrigsministeren (28/5 85) af:

Lenger (VS):